

Luiers: het natuurlijke alternatief voor toiletten

In het huidige begrip van het gebruik van luiers om niet-medische redenen hebben we drie kern categorieën: fetisj, infantiele regressie en leeftijd spelen. Maar er kan een vierde, nogal klein gebruik zijn dat helemaal niet noodzakelijk in deze drie categorieën past. Dit is het gebruik van luiers als een preferentieel en natuurlijk afvalverwijderingssysteem dat de gebruiker als normaal en natuurlijk beschouwt.

In de loop der jaren hebben we in de loop der jaren een aantal e-mails ontvangen zoals deze:

“Ik ben geen luierliefhebber [fetisjist], noch ben ik een volwassen baby [regressief], maar ik draag de hele tijd luiers [naar keuze]. Ik ben niet incontinent, maar ik geef er de voorkeur aan dat luiers de hele tijd plassen en wanneer ik kan, om in te poepen. Ik heb er nog nooit echt veel over nagedacht. Het is gewoon dat ik luiers veel beter vind dan een toilet ...

Ik hou niet van toiletten en deed dat ook nooit, maar zelfs als kind dacht ik gewoon dat toiletten dom en dom waren en luiers veel natuurlijker en normaler waren ...

Ik draag luiers alle tijd en plas alleen in hen. Als ik op het werk wordt afgebroken en moet poepen, gebruik ik een toilet, maar ik vind het walgelijk en onnatuurlijk om te gebruiken in plaats van mijn luier. Meestal probeer ik het vast te houden, zodat ik mijn luier later thuis normaal kan gebruiken.

Ik maak me niet al te veel zorgen over incontinentie, zoals ik al een beetje ben. Het lijkt oké om gewoon te plassen wanneer ik maar wil en ik zou willen dat ik echt kon ontspannen en gewoon overal kon poepen. ”

Dit is geen bijzonder typische houding, maar het is ook niet zeldzaam. Tijdens een paar gesprekken met een aantal mensen worden we ons nu bewust van de aanwezigheid van dit vierde kenmerk, namelijk het gebruik van luiers als het natuurlijke en normale alternatief voor een toilet.

Er zijn ook opmerkingen als deze:

“Wanneer omstandigheden me dwingen in een toilet te poepen, heb ik een gevoel van diepe spijt en het gevoel dat het verkeerd is om te doen. Dit is iets dat ik als kind voelde en nooit echt stopte met hebben. Zelfs plassen in een toilet leek me vreemd en op de een of andere manier verkeerd. Maar in een luier kan ik bijna zonder enige reactie plassen en poepen en voel ik me veilig en zeker. Poepen in een toilet is iets dat ik hard probeer te vermijden, omdat ik er overstuur van word.

Deze reactie strekt zich uit tot niet-luieromstandigheden zoals bedplassen zonder bescherming.

'Ik heb mijn bed elke nacht nat gemaakt tot ik 13 was en niemand begreep ooit echt waarom. Ik had er gewoon geen probleem mee. Ik voelde me niet ongemakkelijk of beschaamd en op de een of andere manier werd de schakelaar in mij die moest worden aangezet om te zeggen dat het slecht was, nooit aangezet. Ik wist tot mijn 13e letterlijk niet dat bedplassen niet echt normaal was. Voor mij was het volkomen logisch en voor jaren dat ik midden in de nacht moest opstaan om te plassen, had ik er spijt van dat ik mijn bedplassen achterliet. Wat was er mis met natte lakens? ...

Zodra ik weer begon met bedplassen, was ik opgelucht. ”

Luiers: het natuurlijke alternatief voor toiletten

Het maakt deel uit van onze cultuur en maakt deel uit van de opvoeding van kinderen om kinderen met een toilet te trainen en het is natuurlijk de juiste beslissing. Het is gebaseerd op het idee dat kinderen uit luiers willen komen en het gemak en comfort van een toilet willen gebruiken als onderdeel van het opgroeien. In de meeste gevallen is dit juist. Sommige zindelijkheidstraining wordt veel te vroeg geprobeerd en veroorzaakt een trauma bij zeer jonge kinderen die simpelweg niet emotioneel en fysiek zijn uitgerust voor de overgang. Moderne opvattingen over opvoeding lopen sterk uiteen over dit onderwerp, maar de meesten denken dat de bereidheid tot zindelijkheidstraining plaatsvindt op verschillende leeftijden en snelheden voor verschillende kinderen. Te vroeg proberen is zinloos en traumatisch en heel laat doen is lui en mogelijk schadelijk voor uw kinderen. Dit alles is echter gebaseerd op de premisse dat het kind het idee van een toilet (of potje) als goed (of natuurlijk) vindt. De bovenstaande citaten suggereren dat dit voor sommigen helemaal niet het geval is.

Natuurlijk is het eerste waar in deze gevallen naar moet worden gekeken, of het de infantiele regressie is die dit gedrag aanstuurt, en vaak ook. Regressieven willen teruggaan naar de kinder- of peutertijd en luiers zijn het meest voorkomende bevestigings- of comfort object dat beschikbaar is. Er zijn echter zeker enkelen voor wie er geen duidelijke regressie in het spel is. Dit zijn volwassenen die de mogelijkheid en de mogelijkheid hebben om achteruit te gaan als ze dat willen, maar dat niet doen en nooit doen. In feite is er geen ander regressief gedrag dan de luier. In de overgrote meerderheid van de gevallen hebben regressieve volwassen baby's naast de kern luier veel bevestigings- of comfort objecten zoals fopspenen, speelgoed, kleding en dergelijke. Ook wordt de core drive omschreven als 'baby willen zijn'. Maar voor sommigen is het alleen de luier en niets anders.

Dus, is het een fetisj? Fetisjen ontwikkelen zich meestal tijdens of na de puberteit en worden geassocieerd met seksueel of seksueel gedrag. Als de luierdager geen fetisjistisch gedrag vertoont, kunnen we dat ook negeren.

Dus, is het leeftijdsspel? Nee, helemaal niet waarschijnlijk. Leeftijds Spelers gebruiken vaak zelfs geen luiers of als ze dat wel doen, plassen er vaak niet in en als ze dat wel doen, is dat omdat het deel uitmaakt van de scène. Het is dus ook onwaarschijnlijk dat het ook om leeftijds spelletjes gaat.

We blijven dus zitten met een kleine maar belangrijke VIERDE categorie mensen die alleen luiers dragen om niet-seksuele, niet-regressieve, niet-spelende en niet-medische redenen: ze vinden ze gewoon de normale en natuurlijke manier om te plassen en poep en dat toiletten zelf onnatuurlijk en onnodig zijn.

Voor de meeste mensen, inclusief ABDL-mensen, is het idee dat een luier het natuurlijke afvalverwijdering systeem is, vreemd. Toegegeven, veel ABDL zijn 24/7 luierdager, maar hun redenen zijn gebaseerd op regressie en / of fetisj. Maar er zijn er zoals hierboven vermeld voor wie de luier om andere redenen precies goed is om te gebruiken. Het is niet eens zo simpel als louter de voorkeur, maar ook gewoon 'normaal' voelen. Nu is normaal definiëren onmogelijk omdat het subjectief is, maar voor sommigen is een luier als toilet in feite natuurlijk en normaal.

Het bestaan van mensen die alleen om deze vierde reden luiers gebruiken, maakt de volgende vraag nogal voor de hand liggend.

Hoeveel van de reden dat sommige regressieve volwassen baby's en sommige luiertiefhebbers (fetisjisten) 24/7 (of bijna) dragen, houdt verband met dezelfde overtuiging dat luiers een natuurlijk alternatief zijn voor toiletten? Zeker, als volwassen baby's is het gebruik van een luier voor eliminatie volkomen logisch omdat het past bij de infantiele aard. Maar de hele tijd? Zelfs wanneer

Luiers: het natuurlijke alternatief voor toiletten

niet teruggevallen? En fetisjisten (Diaper Lovers), is het logisch om altijd een luier te gebruiken, zelfs als je niet opgewonden bent?

Is het mogelijk dat deze overtuiging dat een luier echt een betere optie is dan een toilet, tot op zekere hoogte in veel ABDL's is ingebouwd? Maakt het deel uit van de uitleg waarom zoveel mensen 24/7 willen gaan? Niet alleen omdat het infantiel is, maar ook omdat het op fundamenteel niveau 'goed en normaal' lijkt?

We hebben onlangs een artikel gepubliceerd over de voordelen van 24/7 luiergebruik en waarom het zoveel mensen kan helpen om balans te vinden. Wat we nu echter beginnen te begrijpen, is dat 24/7 luier meer is dan een simpele 'balancing tool'. Het kan in feite slechts een deel zijn van wat een bepaalde persoon normaal, natuurlijk, onschadelijk en comfortabel vindt. 24/7 luier maken het de drager mogelijk om op een gemakkelijke manier op dat gevoel en geloof te reageren, terwijl het weg wordt uitgelegd als onderdeel van een 'baby'.

Als een uitvloeisel hiervan kan het verklaren waarom sommige ouders jonge kinderen moeilijk vinden om met de wc te trainen als ook zij niet echt de noodzaak voelen. In de meeste gevallen zullen er echter andere redenen zijn, maar ABDL's tijdens zindelijkheidstraining kunnen deze verwarring ook hebben gehad.

Over de hele wereld dragen mensen voor het gemak soms luiers voor werk, reizen of openbare evenementen. Dit begrijpen we als een reactie op een tijdelijke moeilijkheid. Er zijn echter een aantal mensen voor wie luiers heel eenvoudig zijn, het natuurlijke alternatief voor toiletten.

Michael Bent

www.abdiscovery.com.au